Alfabe Ormanı

Yavuz DEMİRKIRAN

Alfabe Ormanı

Yavuz DEMİRKIRAN

Sophie sarı yağmurlukluğunu ve kırmızı lastik çizmelerini giydi. Yaprak şeklinde tokası olan yeşil çantasını kaptı ve dışarı çıktı. Hava ıslak yosun ve çam kokuyordu. Daha önce hiç görmediği bir patikaya girdi ve ağaçlar fısıldamaya başladı. Yapraklar sayfa çevrilir gibi hışırdadı ve Sophie bir macera heyecanı hissetti.

Patika, yaprakların sıradan yapraklar olmadığı bir ormana çıktı. Her biri bir harf şeklindeydi! Bir A burada kanat çırpıyor, bir B orada zıplıyordu. Sophie süzülerek inen bir C'yi yakaladı. "Merhaba, küçük harfler," diye fısıldadı. Ağaçlar kıkırdıyor gibiydi ve harfler esintiyle dans ediyordu. Bu sıradan bir yürüyüş değildi.

Yukarıdaki bir daldan yumuşak bir ötüş geldi. Sophie başını kaldırdı ve kahverengi benekli tüyleri, kocaman altın gözleri olan tombul bir baykuş gördü. Küçük tel gözlükler ve mavi örgü bir atkı takıyordu. "Alfabe Ormanı'na hoş geldin," dedi. "Ben Barnaby, ormanın kütüphanecisiyim. Merak ediyorsan, harf yapraklarının sana bir bilmecesi var."

"Bir bilmece mi?" Sophie'nin ela gözleri kocaman açıldı. Barnaby başını salladı ve bir kanadını kaldırdı. Bir yaprak kümesi şunu yazdı: KELİMELERİM VAR AMA AĞZIM YOK. SAYFALARIM VAR AMA KAPIM YOK. BEN NEYİM? Sophie kelimeleri yüksek sesle okudu. "Kelimeler ama ağız yok," diye mırıldandı. "Sayfalar ama kapı yok. Hmm." Düşünerek çenesine dokundu.

"Yardım edebilecek bir sincap tanıyorum," dedi Barnaby. Yumuşak bir ıslık çaldı ve minik bir sincap gövdeden aşağı süzüldü. Pip'in başında meşe palamudu kabuğundan bir şapka, kolunda örgü bir ot bilezik vardı. Kabarık kızıl kahverengi kuyruğu heyecanla kıpırdıyordu. "Harfler! Harflere bayılırım!" diye ciyakladı, kırık ön dişini göstererek. "Beni takip et!"

Pip dalların arasından fırladı ve Sophie onun peşinden koştu. Harf şeklindeki yapraklar etraflarında döndü. "Bak!" diye bağırdı Pip, S şeklinde bir yaprağı göstererek. "Bu benim adımın ilk harfi!" Sophie güldü. "Ve sincabın da!" dedi. Pip kıkırdadı. "Haklısın! Harfler her yerde!" Orman neşeli ve canlı hissettiriyordu.

Pip, Sophie'yi daha fazla harf yaprağının dağıldığı yosunlu bir kütüğe götürdü. "Bunlar bir şey yazıyor," dedi Sophie diz çökerek. Şunu okudu: O-K-U. "Oku!" diye haykırdı. Pip minik patilerini çırptı. "Başardın! Ama dur—dahası var." Bir ağaca tırmandı ve B şeklinde bir yaprak getirdi. "B, kitap için mi?" diye tahmin etti Sophie.

Pip o kadar hızlı başını salladı ki meşe palamudu şapkası düştü. "Kitap! Kitap!" diye cıvıldadı. "Bilmece bir kitapla ilgili!" Sophie'nin kalbi hızlı çarptı. "Kelimeleri olan ama ağzı olmayan, sayfaları olan ama kapısı olmayan bir kitap." Ormana bakındı. "Ama hangi kitap? Ve nerede?" Pip omuz silkti. "Bilmiyorum ama kimin bildiğini biliyorum. Beni takip et!"

Pip, Sophie'yi eğrelti otlarının arasında nazik bir geyiğin durduğu bir açıklığa götürdü. Willow'un altın-ten rengi tüyleri beyaz beneklerle kaplıydı ve narin boynuzları sarmaşıklarla sarılmıştı. Boynunda harf şeklinde yapraklardan bir çelenk asılıydı. "Merhaba, Sophie," dedi Willow yumuşak bir sesle. "Bilmeyi çözdüğünü duydum. Yolu bulmana yardım edebilirim."

Willow başını eğdi. "Bilmece kayıp bir hikâye kitabından söz ediyor," dedi. "Uzun zaman önce ormanda kaybolmuş. Harf yaprakları nerede saklandığını hatırlıyor." Burnuyla işaret etti. "Bir kelime yazan harfleri takip et. Seni gizli yere götürecekler." Sophie bir heyecan duydu. "Hangi kelime?" diye sordu. "Onu sen bulmalısın," dedi Willow.

Sophie, Pip ve Willow ormanın derinliklerine doğru yürüdü. Harf yaprakları etraflarında kanat çırparak bir yol oluşturdu. Sophie her birini yüksek sesle okudu: O-R-M-A-N. "Orman!" diye bağırdı. "Biz zaten ormandayız!" Willow gülümsedi. "Devam et," dedi. "Harfler henüz bitmedi." Daha fazla yaprak belirdi: H-İ-K-Â-Y-E. "Hikâye!" diye soluğu kesildi Sophie.

"Orman hikâyesi," dedi Sophie yavaşça. "Yoksa hikâye ormanı mı?" Pip başını kaşıdı. "Belki ormanla ilgili bir hikâyedir," diye önerdi. Sophie ellerini çırptı. "Kayıp hikâye kitabı bir orman hikâyesi olmalı!" Willow başını salladı. "Yaklaştın," dedi. "Son ipucu en yaşlı meşe ağacının yanında. 'Kitap' kelimesini başlatan harfi ara."

Sophie yaşlı meşenin köklerinin yanında parıldayan büyük bir K yaprağı fark etti. Onu aldı ve altında yumuşak yosunla dolu bir oyuk vardı. Orada, sıkıştırılmış bir şekilde, yaprak yeşili kapaklı küçük bir kitap duruyordu. "Kayıp hikâye kitabı!" diye sevindi Sophie. Kitabı açtı ve sayfalar dans ediyor gibi görünen harflerle doluydu. "Onu bulduk!"

Barnaby aşağı süzülüp yanlarına kondu. "Aferin, Sophie!" diye öttü. "Her ipucunu okudun ve hiç pes etmedin." Pip mutlulukla takla attı. Willow, Sophie'nin omzuna burnunu sürttü. "Orman sana teşekkür ediyor," dedi. Sophie hikâye kitabına sarıldı. "Sizler olmadan bunu başaramazdım," dedi. "Takım çalışması bunu eğlenceli kıldı!"

Sophie yaşlı meşenin altına oturdu ve hikâye kitabını yüksek sesle okudu. Kitap neşeli kelimeler ve komik bilmecelerle doluydu. Hayvanlar dinlemek için etrafına toplandı. Barnaby kıkırdadı, Pip güldü ve Willow gülümsedi. "Dil bir oyun olabilir," dedi Sophie. "Her harf küçük bir maceradır." Orman onaylarcasına hışırdadı ve harf yaprakları dans etti.

Eve gitme zamanı geldiğinde Sophie yeni arkadaşlarına el salladı. "Yakında yine gel!" diye seslendi Pip. "Daha çok bilmecemiz olacak!" diye ekledi Barnaby. Willow onları hatırlaması için ona harf yapraklarından bir çelenk verdi. Sophie hikâye kitabı çantasında evine yürüdü ve harfleri aradığın sürece her yürüyüşün harika bir maceraya dönüşebileceğini biliyordu.